

РЕШЕНИЕ

№ 30819

гр. София, 19.09.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 26 състав, в
публично заседание на 15.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Шишкова

при участието на секретаря Биляна Кирилова, като разгледа дело номер **2701** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административно -процесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 84, ал. 3 вр. с чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ). Образувано е по депозирана жалба от Х. А. А., гражданин на Сирийска арабска република, [дата на раждане] , ЛНЧ [ЕГН], непридружен непълнолетен, по смисъла на § 1, т. 4 от Допълнителните разпоредби (ДР) на ЗУБ срещу Решение № 1900 от 25.02.2025 г. на председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет (ДАБ-МС), с което е отказано да му бъде предоставен статут на бежанец и хуманитарен статут.

С жалбата се прави искане за отмяна на решението като незаконосъобразно, постановено в нарушение на административно -производствените правила, при неизяснени в пълнота релевантни факти от значение за личното положение на кандидата за закрила и неправилно и селективно възприемане на данните в представената справка от Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ – МС относно актуалната обстановка на сигурност в държавата по произход. Становището за допуснати нарушения на изискванията на чл. 35 от АПК и чл. 75, ал. 2 от ЗУБ е мотивирано и с липса на обективен анализ на бежанската история на чужденеца – опасенията му, че ще бъде взет в редовната армия или в някоя от въоръжените групировки, които действат в района, в който е живял в С. и ще трябва да се сражава въпреки нежеланието си и реалната опасност от тежки посегателства и обоснованият риск за живота и здравето му. От съда се иска да отмени оспореното решение и да върне преписката на административния орган със задължителни указания по приложението на закона.

Жалбоподателят лично, със съдействието на преводач и назначения му процесуален представител – адв. В. К. – С., САК поддържа искането в жалбата и аргументите, с които е обосновано. Заяви,

че всичките му братовчеди са в А. и имат статут, но него са го върнали в България. Посочи, че е напуснал държавата си по произход през м. юни 2024 г. и е влязъл в България през Турция където е пребивавал за около месец. Сигнал е до А.. Там е бил в Център за бежанци в продължение на около два месеца и половина до трансфера в България. Процесуалният му представител ангажира доказателства за настъпилите промени в обществено политическото положение и средата на сигурност в С. след падането на режима на Б. А. (л. 97 – л. 110), с които обосновава становище за безогледно насилие на територията на цялата страна. Позовава се на данни за регистрирани убийства на цивилни граждани, сред които жени и деца, включително медицински работници.

Ответникът – председателят на ДАБ при МС, чрез процесуалния си представител – старши юрисконсулт М. К. оспорва жалбата и счита, че следва да бъде отхвърлена като неоснователна, а обжалваното решение – потвърдено. Позовава се на данни за настъпили положителни промени в средата на сигурност в държавата по произход след падането на режима на Б. А.. По отношение на хуманитарната криза сочи, че се осигуряват и предоставят значителни по обем и вид хуманитарни помощи.

Софийска градска прокуратура не участва със свой представител в съдебното заседание и не е изразила становище по жалбата.

Административен съд - София град, Първо отделение, 26 състав, въз основа на приложените към делото доказателства и становището на страните, прие за установено от фактическа страна:

Административното производство е започнало по молба на Х. А. А., [дата на раждане] Драндж, [община], област Д. Ал Зор, Сирийска арабска република, гражданин на С., нежен, ЛНЧ [ЕГН]. Молбата е заведена с рег. № 407800-1949 на 26.06.2024 г., вх. № ОК-13-1085 от 27.06.2024 г. по описа на РПЦ – С., ПМЗ – кв. О. купел (л. 87 и л. 85) и съдържа искане за предоставяне на международна закрила на територията на Република България.

В деня на завеждане на молбата за закрила в присъствие на преводач от арабски език е съставен Регистрационен лист (л. 82 – л. 83) и е изготвена Евродак дактилоскопна карта (л. 77). На кандидата са връчени - писмена покана за провеждане на интервю на 14.07.2024 г., Указания относно компетентния орган и реда за подаване на молба за закрила, процедурата, която ще се следва, правата и задълженията, които чуждите граждани имат на територията на РБългария; Списък на организациите, работещи с бежанци и чужденци, подали молба за статут, с приемни в ДАБ при МС, Инструкция за задълженията, които следва да съблюдава в центровете на ДАБ (л. 71 – л. 73, л. 74, л. 78, л. 79 – л. 81).

Самоличността на кандидата за закрила е установена въз основа на Декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, поради липса на валидни документи за самоличност, издадени в държавата му на произход (л. 68). В хода на производството е представено копие на лична карта с превод на български език (л. 41 - л. 43), издадена на 23.06.2020 г. от Министерство на вътрешните работи на Сирийска арабска република. Жалбоподателят е декларирал съгласие за обработване на личните му данни за целите на производството по закрила, както и за събиране на официални данни от други органи и организации, включително и в страни, различни от страната му на произход, Върховния комисариат на ООН за бежанците и международната организация по миграция (л. 69 - л. 70, л. 75).

С Решение № 98 от 27.06.2024 г. Х. А. А. е настанен в Регистрационно – приемателен център (РПЦ) – [населено място], отдел „ПМЗ -[жк], [улица] (л. 67).

Своевременно след завеждане на молбата за закрила е уведомен председателят на Националното бюро за правна помощ с цел определяне на представител, който да вземе участие при провеждане на интервюто с търсещия закрила непридружен непълнолетен (л. 62). Уведомен е и директорът на Дирекция „Социално подпомагане“ – К. село, с оглед определяне на социален работник, който да

проведе интервю с търсещия закрила и да изготви становище, съгласно изискванията на чл. 15, ал. 6 от Закона за закрила на детето, по повод искането за предоставяне на закрила (л. 61).

Във Формуляра за бърза оценка на най-добрия интерес на детето, изготвен в деня на подаване на молбата (л. 63 – л. 66) социалният работник е отразил, че при осъщественият контакт с жалбоподателя е установил, че той приема спокойно случващото се, отговаря конкретно и точно на поставените му въпроси и доколкото се касае за непридружен непълнолетен е налице нисък, но не непосредствен риск. Кандидатът за закрила е настанен в сигурна зона на М..

С Докладна записка от 08.07.2024 г. експерт в отдел „ПМЗ – кв. О. купел“ към РПЦ – С. (л. 56 – л. 57) е уведомил началника на отдела, че на 29.06.2024 г. РПЦ – С. са напуснали самоволно 41 чужденци сред които и кандидатът за закрила Х. А. А. (№ 39 в докладната). Своевременно са уведомени компетентните органи на Министерство на вътрешните работи, Държавна агенция за закрила на детето и Дирекция «Социално подпомагане» - К. село за предприемане на необходимите действия за издирване на непридружения непълнолетен.

С Решение № 8396 от 01.08.2024 г. на зам. председателя на ДАБ - МС след като не се е явил и на датата на провеждане на интервюто – 14.07.2024 г., на основание чл. 77, ал. 1 вр. чл. 15, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, производството за предоставяне на международна закрила на Х. А. А. е прекратено поради промяна на адреса на пребиваване, без да уведоми ДАБ – МС и без да посочи обективни причини за това.

Към преписката е приложено положително становище на директора на Специализирана дирекция „М“ – ДАНС рег. № М – 12185 от 22.08.2024 г., предоставено на основание чл. 41, ал. 1 т. 1 от ЗДАНС за целите на производството по закрила (л. 53).

На 04.10.2024 г. кандидатът за закрила Х. А. А. е депозирал повторно молба за закрила с искане за възобновяване на производството (л. 52). В същия ден с решение на началника на Отдел ПМЗ – кв. О. купел при РПЦ – С. жалбоподателят отново е настанен в Отдел „ПМЗ –[жк](л. 51). В приложената Докладна записка от младши експерт в „ПМЗ – кв. О. купел“ (л. 49 – л. 50) е посочено, че съгласно разпоредбата на чл. 77, ал. 2 от ЗУБ производството за предоставяне на закрила се счита възобновено, ако чужденецът се яви в период от 9 месеца от прекратяването и пожелае молбата му да бъде разгледана, какъвто е настоящият случай.

На 09.10.2024 г. в присъствие на преводач от арабски език и на назначения с Решение на председателя на НБПП представител – адв. Л. С., САК, е проведено интервю с кандидата за закрила Х. А. А.. Интервюто е документирано с приложения към преписката Протокол (л. 44 – л. 48). След като е потвърдил данните, отразени в декларацията по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ и регистрационния лист относно датата и мястото на раждане, етническата си принадлежност – арабин и изповядваната религия – мюсюлманин – сунит, чужденецът е посочил, че е напуснал С. през м. май 2024 г. Преминал е нелегално през Турция с помощта на трафикант и след това е влязъл в България на 26.06.2024 г. Не е придружаван от роднини и познати. Кандидатът е заявил, че селото, в което е роден и е живял със семейството си – [населено място], област Д. Ал зор се управлява от 2017 г. от кюрди. Посочил е, че има трима братя и три сестри, една от които е по-голяма от него и всички са в С.. Баща му е бил в О. за кратък период от време, но е върнат в С. преди 8 месеца. Заявил е, че преди две години 12 негови роднини са били убити по време на въоръжени сблъсъци, а чичо му е избягал в Ракка, защото се е страхувал за живота си. Сочил че в периода преди да напусне държавата си по произход се е наложило за кратко да се живеят при чичо му в Ракка заради водени в района на селото им сражения между ДАЕШ и управляващите кюрди. Твърди, че има прояви на дискриминационно отношение от кюрдите спрямо етническите араби в района, които живеят при значително по-неблагоприятни условия – принудени са да си купуват вода, не могат да излизат от домовете си след залез слънце, трудно намират работа, за да

се изхранват. Кандидатът е декларирал, че е учил до седми клас в родното си село и преди да напусне С. е работил като автомонтър при братовчед на баща му. Споменава за случай, при който е бил арестуван за период от 15 дни от кюрди заради сбиване, в което е участвал негов братовчед. Сочи този случай сред останалите причини да напусне страната си по произход – убийства на публични места, на които е бил свидетел (пред месарница, пекарна), влизане нощем в домове и посегателство над мирни граждани, вероятността, ако се върне да бъде мобилизиран и да трябва да воюва заедно с кюрди в подкрепа на действащия режим и то в продължение на 10 години или да бъде убит. Х. А. е отрекъл да е членувал в политическа партия или организация, да е осъждан в държавата си по произход, както и да е имал други проблеми с официалните власти, освен споменатият случай за краткотрайно задържане, включително такива по повод изповядваната религия или етническият си произход. Споменал е, че не иска да бъде мобилизиран, защото се страхува за живота си. Заявил е, че не може да живее на друго място на територията на С., защото навсякъде има въоръжени сблъсъци и сходни проблеми с условията за живот. Изразил е желание да продължи образованието си. По отношение на периода, след самоволното напускане на ПМЗ – [жк]към РПЦ – С. е посочил, че непосредствено след регистрацията си, още същият ден – на 27.06.2024 г. е напуснал територията на България през границата със С.. Преминал е през Б. и Х., Х., С., за да стигне до А.. В [населено място] се е предал сам на полицията, след което е пребивавал около два месеца в затворен лагер за бежанци, преди да бъде върнат в България на 04.10.2024 г.

Към преписката е приложено актуално положително становище на Държавна агенция „Национална сигурност“, съгласно чл. 41, ал. 1, т. 1 от Закона за ДАНС, рег. № М – 465 от 08.01.2025 г. (л. 38) и Становище на и. д. директор на Агенцията за социално подпомагане, изх. № ДП/Д-С-КС/1076-001 от 28.10.2024 г. (л. 39), изготвено въз основа на събраната информация от отдел „Закрила на детето“ при Дирекция „Социално подпомагане“ – К. село, според което към момента на изготвянето му не съществуват преки и непосредствени рискове за физическото, психическото, нравственото, интелектуалното и социалното развитие на детето.

С Решение за настаняване № 11 от 31.01.2025 г. на началника на отдел „ПМЗ – [жк]жалбоподателят Х. А. е преместен в „ПМЗ – [жк]към РПЦ – С. след като е навършил пълнолетие (л. 34 – л. 36).

На 14.02.2025 г., с писмено становище експертът, провел интервюто с кандидата за закрила, е направил предложение да се откаже предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на сирийския гражданин Х. А. А. (л. 31).

При постановяване на оспореното Решение административният орган се е позовал на официалната информация в изготвените от Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ – Справки

вх. № МД-02-60 от 29.01.2025 г. (л. 21 – л. 36) относно общото положение и актуалната политическа обстановка и обстановката на сигурност в С. към 29.01.2025 г.,

вх. № МД-02-78 от 03.02.2025 г. (л. 27 – л. 30) относно състоянието на сигурност в провинциите Идлиб, Ракка, Х. и Х. и Д. ал Зор след падане на режима на Б. А..

Обжалваното Решение № 1900 е постановено на 25.02.2025 г. от председателя на ДАБ при МС (л. 11 – л. 23) и е връчено на кандидата за закрила на 28.02.2025 г. в присъствието на преводач (л. 20). Председателят на ДАБ – МС, на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 вр. чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ, е отказал да предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на кандидата за закрила като е приел, че той не е имал проблеми основани на етническата си принадлежност и изповядваната религия, включително и с официалните власти, армията или полицията. Възпроизведени са твърденията му, че не е бил съден или осъждан, както и че не е заплашван лично и не му е

оказвано физическо или психическо насилие в държавата му по произход, на основанията предвидени в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ. Познавайки се на критериите за определяне на статут на бежанец в Наръчника по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец на ВКБООН, административният орган е посочил, че не са заявени основателни причини защо лично кандидатът се опасява от преследване в страната си по произход. Отчел е и, че липсват данни за дискриминационни или други неблагоприятни мерки, водещи до риск от преследване спрямо Х. А.. По отношение на описаните по време на интервюто събития на насилие, на които заявителят е бил свидетел, а и споменатият случай на краткотрайно задържане е прието, че са неотносими към актуалната обстановка на сигурност. Посочено е, че след сваляне на режима на Б. А. не е настъпила съществена отрицателна промяна в обществено политическия живот, която да се отразява неблагоприятно на гражданите на С.. Информацията, съдържаща се в справките изготвени от Дирекция «Международна дейност» не сочи масови случаи на физическо или психическо насилие, правни, административни, полицейски или съдебни мерки, които са дискриминационни сами по себе си или се прилагат по дискриминационен начин. Смяната на властта не е довела до налагане или прилагане на смъртни наказания или екзекуции, или на изтезания, нечовешко или унижително отнасяне или наказание, или тежки заплахи срещу живота или личността на цивилни лица, поради безогледно насилие – основания по чл. 9 от ЗУБ. Отчетени са по – скоро положителни тенденции в обстановката на сигурност, както и в поэтапните промени в обществено политическия живот.

Административният орган е поставил акцент върху категорично заявеният личен мотив за напускане на държавата по произход и липсата на твърдения за конкретно неблагоприятно засегнало кандидата събитие от вида на посочените в чл. 8, ал. 4 и ал. 5 от ЗУБ. Направен е извод, че чужденецът е взел решение за напускане на С., възползвайки се от факта, че в определени периоди от време на територията на страната по произход е съществувал вътрешен въоръжен конфликт, характеризиращ се с висока степен на безогледно насилие, който вече е овладян до степен, която да осигури приемливо ниво на сигурност за населението. Посочена е и възможността за установяване на територията на областта, в която е живял кандидатът в С.-област Д. ал Зор, където да се ползва от закрилата на официалните власти.

Данните за личното положение на кандидата са анализирани според критериите за преследване, въведени с разпоредбата на чл. 8, ал. 4 от ЗУБ, в съответствие с чл. 1А от Женевската конвенция. Прието е, че в изложените причини за напускане на държавата по произход не са обективизирани твърдения за физическо или психическо насилие, закони, административни, полицейски или съдебни мерки, които да са били насочени лично спрямо кандидата за закрила или членове на семейството му на основанията предвидени в чл. 8, ал. 1 и ал. 4 от ЗУБ и в този смисъл, не съществува риск и от бъдещо преследване, по смисъла на чл. 8, ал. 2 – ал. 5 от ЗУБ. Не са установени обективни данни за наличие на отрицателните предпоставки по чл. 8, ал. 7 и ал. 8 от ЗУБ.

Изразеното опасение, че при връщане в държавата си по произход жалбоподателят може да бъде мобилизиран въпреки нежеланието да воюва, също е прието за необосноващо преследване, по смисъла на чл. 8, ал. 4 от ЗУБ. Познавайки се и на § 167 - § 168 от Наръчника по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец на ВКБООН «в страни където военната служба е задължителна и неизпълнението на това наказание е наказуемо по закон», административният орган е приел, че опасенията от преследване и наказание за дезертиране или опит за бягство от военна служба не представляват основателни опасения от преследване, а наред с това, дезертьорството или опитът за бягство от военна служба могат да се ползват като основание за предоставяне на статут на бежанец само, ако са съпътствани от други значими за него мотиви да

напусне или да остане извън страната си, или ако има други причини, които да отговарят на критериите за основателни опасения от преследване.

В обобщение, председателят на ДАБ – МС е приел, че решението за напускането на страната по произход е взето по изцяло лични причини, поради което кандидатът отговаря на критериите за мигрант, съгласно Глава II, § 62 от Наръчника по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец на ВКБООН – доброволно е напуснал страната си с желание да се засели другаде по причини различни от изброените в определението за бежанец, дадено в Женевската конвенция от 1951 г. и Протокола от 1967 г., и в този смисъл, няма основания да му бъде предоставен статут на бежанец.

Въз основа и на информацията в представените справки от Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ - МС относно обществено политическото и икономическото положение в държавата по произход и конкретно в района, в който е декларирал, че е живял жалбоподателят преди да напусне С., както и в областите, за които са оповестени данни за водени въоръжени сблъсъци, непосредствено след сваляне на предишния режим през м. декември 2024 г., административният орган, позовавайки се на разширенията при тълкуването на чл. 15, б. „в“ от Директива 2004/83 /ЕО, дадени с Решение на СЕС от 17.02.2009г. по дело C-465/07, а и на тълкуването на дефинираното понятие за «посегателство», изразяващо се в тежки и лични заплахи срещу живота или личността на молителя», обхващащо и «заплахи срещу живота или личността на цивилно лице», а не само определено насилие, присъщо за общата ситуация на «въоръжен вътрешен или международен конфликт» е приел, че липсват обективни данни въз основа, на които на чуждия гражданин може да бъде предоставен и хуманитарен статут, на основанията, визирани в чл. 9, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 от ЗУБ, доколкото не е налице риск при завръщането му в страната да стане жертва на тежко посегателство като смъртно наказание, екзекуция, или изтезание, включително и на нечовешко или унижително отношение и наказание, упражнено от който и да е от субектите по чл. 9, ал. 2 от ЗУБ. В този аспект е посочено, че разбирането на СЕС за «обща опасност» е сходно с признаването в практиката на ЕСПЧ по чл. 3 от КЗПЧОС, че дадено лице е изложено на реална опасност от тежки посегателства просто поради присъствието му в ситуация, характеризираща се с изключително висока степен на насилие и реална заплаха за ограничаване на негови основни човешки права. Отчетено е и, че в Ръководство на Европейската служба за подкрепа в областта на убежището от м. юни 2019 г. са цитирани съдебни решения от значение за преценката на факторите, влияещи при определяне нивото на насилие – смърт и наранявания сред цивилното население в резултат на битки, включително възможна времева динамика на техния брой, брой вътрешноразселени лица, основни хуманитарни условия в центровете за разселени лица, включително снабдяване с храна, хигиена и безопасност, степен на «провал на държавата» в гарантирането на основната материална инфраструктура, ред, здравеопазване, снабдяване с храна, питейна вода.

В мотивите на решението е посочено, че на 27.11.2024 г. ислямистката групировка «Х. Т. ал Ш.», която до този момент е контролирала части от А. (Х.) и Идлиб започва голяма офанзива в С. С. в сътрудничество със съюзни бунтовнически фракции. Първоначално бунтовниците превземат А., вторият по големина град, а на 5.12.2024 г. и [населено място]. Два дни по-късно е превзет [населено място], трети по големина в страната. На 08.12.2024 г. бунтовниците навлизат в Д. и в същия ден президентът Б. А. напуска страната. На 19.12.2024 г. генералният секретар на ООН е потвърдил ангажимента за подкрепа на С. през предстоящия преходен период като е подчертал, че служебното правителство следва да съблюдава принципите, заложи в Резолюция 2254 на Съвета за сигурност и предоставената пътна карта. Призовал е за прекратяване на конфликта, установяване на несектантско управление и свободни и честни избори, които да се проведат в

следващите 18 месеца.

Административният орган се е позовал на статистическите данни от бюлетина на ВКБООН от 02.01.2025 г., в който е възпроизведена оценка на Комисариата от 08.12.2024 г. за завърнали се в страната 115 000 бежанци, както и на официални изявления, според които на 30.12.2024 г. Турция е съобщила за доброволно завърнали се в С. след 08.12.2024 г. - 35 114 сирийци, както и за осигурени 6 активни гранични пункта с денонощен режим на работа с общ дневен капацитет за обработка на преминаващи лица – 19 000 в сравнение с действалия до този момент – около 3 020 души. Посочено е и че Правителството на Й. също е съобщило за повече от 22 000 влезли в С. лица, от които 3 100 регистрирани бежанци. Новоразселените лица на територията на С. към 27.12.2024 г. за периода от началото на м. декември 2024 г. са били 664 000, от които 75% жени и деца, а повече от 486 000 вътрешно разселени лица са се завърнали в района на предишното си местоживее.

Въз основа на тези данни, административният орган е приел, че няма обективни данни, които да съответстват на разширенията, дадени с тълкувателно решение на С. от 17 февруари 2009 г. по дело С – 465/07 и тълкувателно решение на СЕС от 30.01.2014 г. по дело С-285/12 относно тълкуването на чл. 15, б. «в» от Директива 2011/95/ЕС по отношение на приложението на основанията по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ в настоящия казус. Въпреки, че положението в някои части на С. е несигурно и напрегнато, няма обективни данни за безогледно насилие на територията на цялата страна. На значителната част от територията е запазена относително приемлива степен на сигурност. Направен е извод за липса на вътрешен въоръжен конфликт на територията на цялата страна, а данните за насилие на определени места са оценени като неограничаващи възможностите на кандидата за закрила да се ползва от вътрешната закрила на държавата си по произход в районите с относителна стабилност. В този контекст е отчетено и, че спрямо заявителя не са установени сериозни и потвърдени основания с присъствието си на територията на държавата си по произход, а и в района на обичайното си пребиваване, да е изправен пред реален риск да стане обект на заплахата, релевантна за предоставяне на хуманитарен статут, по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. Отчетено е и че всички останали членове на фамилията продължават да живеят в С., което не сочи населеното място като създаващо опасения от заплахата или риск за живота и сигурността им. Административният орган се е позовал и на разпоредбите на чл. 8, ал. 9 и чл. 9, ал. 5 от ЗУБ, за да приеме, че доколкото в значителна част от територията на страната по произход не съществуват основания за страх от преследване, нито реален риск от тежки посегателства, кандидатът за закрила може безпрепятствено и трайно да се ползва от ефективна закрила на тези места. Посочил е и, че чрез партньорските си неправителствени организации В. комисариат за бежанците на ООН предоставя правни услуги под различни форми на вътрешно разселени лица, на завърнали се бежанци и приемни общности, а и на търсещи закрила лица и бежанци в 14 области, предимно чрез мобилни екипи, правни центрове или други подкрепяни от ВКБООН, който е създал 6 правни центъра, разположени в Д., Х., Д. ал Зор и Х.. Направен е извод, че не са налице основания за предоставяне на хуманитарен статут и по чл. 9, ал. 5 от ЗУБ, защото заявителят може да достигне свободно, да се установи да живее и да води относително спокоен живот в една от тези зони, съобразявайки личните си желания, или по съображения от етнически и религиозен характер. Изрично е посочено, че двете условия – реалната опасност от тежки посегателства, по смисъла на чл. 9, ал. 1 – ал. 3 от ЗУБ и въоръженият конфликт следва да са взаимно свързани и с конкретната бежанска история на търсещия закрила. В изложените по време на интервюто причини за напускане на страната по произход не са установени твърдения за налични сериозни и потвърдени основания да се счита, че единствено заради присъствието си на територията на държавата си по произход Х. А. ще бъде изправен пред реална опасност да се

превърне в обект на заплаха, релевантна за предоставяне на хуманитарен статут.

Изложени са аргументи и за липса на основанията по чл. 9, ал. 8 от ЗУБ поради неустановени други причини от хуманитарен характер. Посочено е, че под «други причини от хуманитарен характер» се имат предвид случаи различни от предвидените в чл. 9, ал. 1 от ЗУБ, но въз основа на които може да се установи същата по интензивност реална опасност от тежки посегателства срещу личността на чужденеца при завръщането му в държавата по произход. Направен е извод, че цялостната оценка на всички факти относно личното положение на молителя не сочат други освен лични мотиви за напускане на държавата по произход с цел доброволно заселване на друго място, а не по причини и поради реална опасност от визираните в чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ.

Описаните релевантни за правния спор факти не се оспорват от страните и позволяват да се направят следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима - подадена е в срока по чл. 84, ал. 3 от ЗУБ чрез административния орган, постановил оспорения административен акт (*решението е връчено на 28.02.2025 г., а жалбата е заведена на 11.03.2025 г. - л. 6*), от лице с правен интерес от оспорването, срещу подлежащ на съдебен контрол административен акт.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Решението е издадено от компетентен орган. Отговаря на изискванията на закона за форма и съдържание. Посочени са фактическите и правни основания, с които е обоснован отказът да бъде предоставена международна закрила на чужденеца. Спазени са административно-производствените правила – производството е проведено по общия ред, от компетентен орган към РПЦ – С., който е участвал при провеждане на интервюто заедно с преводач от арабски език и назначения представител от НБПП – адв. Л. С., САК. Жалбоподателят е информиран писмено, на разбираем за него език, за реда, който ще се следва в производството, за правата и задълженията му, както и за организациите, които предоставят правна и социална помощ. В приложения Протокол, с който е документирано проведеното интервю, е отразена подробно бежанската история и отговорите на поставените въпроси от значение за личното положение на кандидатата за закрила, който с подписа си е удостоверил, че няма възражения и искания за допълване на съдържанието му. Молбата е разгледана индивидуално, в съответствие с изискванията на чл. 73 от ЗУБ. На заявителя е предоставена възможност да изложи свободно всички свои аргументи и да представи доказателства в подкрепа на твърденията си, включително ползвайки специализираната помощ на упражняващ адвокатска професия, а и на социален работник от отдел „Закрила на детето“ към Агенция за социално подпомагане.

Решението е постановено в съответствие с материалния закон.

Разпоредбата на чл. 8, ал. 1 от ЗУБ регламентира предпоставките (условията), при наличието на които на чужденец може да бъде предоставен статут на бежанец в Република България – да не може или да не желае да се ползва от закрилата на държавата си на произход, или да не желае да се завърне в нея, поради основателно опасение от преследване основано на раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или изразяване на политическо мнение и/или убеждение. Наличието и основателността на опасенията се преценяват въз основа на данните от бежанската история на кандидата. В Регистрационния лист, както и в декларацията по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ жалбоподателят е посочил, че е [дата на раждане] в област Д. ал Зор, Сирийска арабска република, гражданин е на С., с етническа принадлежност – арабин, мюсюлманин - сунит.

Законосъобразен е изводът на административния орган, че заявените по време на интервюто причини за напускане на държавата по произход не могат да бъдат свързани с нито едно от условията, визирани в разпоредбата на чл. 8, ал. 1 от ЗУБ. Кандидатът за закрила не твърди да е

бил обект на преследване от държавата, от партии или организации, или недържавни субекти, поради причини, посочени в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ. Отрекъл е както той, така и останалите членове от семейството му да са имали проблеми поради религията, която изповядват или заради етническата си принадлежност. Посочил е, че всички останали членове на семейството продължават да живеят в С. и нямат проблеми с новата власт. По време на интервюто кандидатът не твърди да е бил заплашван или спрямо него да е упражнявано насилие, отговарящо на критериите по чл. 8, ал. 5 от ЗУБ. Няма данни да е осъждан или да е преследван наказателно. Отрекъл е да е служил в армията, а и да е членувал във въоръжени групировки. Изложеното, дава основание на съда да приеме за законосъобразно и обосновано становището на административния орган за липса на основанията по чл. 8, ал. 1 и ал. 9 от ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец на Х. А. А..

Споделима е и преценката относно липсата на предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут. Разпоредбата на чл. 9, ал. 1 от ЗУБ предвижда, че за да бъде предоставен такъв статут на чужденец освен, че личното му положение не следва да отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец, е необходимо да не може или да не желае да получи закрила от държавата си на произход заради опасения, че ще бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства като: смъртно наказание или екзекуция; изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание; както и на тежки заплахи срещу живота или личността поради безогледно насилие, в случай на въоръжен конфликт.

В представените две справки от Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ – МС, на които се е позовавал в мотивите на решението си административният орган, се съдържа информация за части на страната, в които положението е несигурно и напрегнато, но без да са налице данни за безогледно насилие или наличие на въоръжен конфликт на територията на цялата страна. Направен е обективен анализ на заявеното при интервюто на жалбоподателя по повод подадената молба за закрила, въз основа на който обосновано и законосъобразно е прието, че в конкретния случай няма обоснован страх от преследване и индивидуализиране на заплаха за живота на кандидата, за да са налице основания за предоставяне на хуманитарен статут.

Преценявайки обективно и в пълнота всички относими факти от бежанската история, административният орган е приел, че не са налице сериозни и потвърдени основания да се счита, че единствено заради присъствието си на територията на държавата си по произход, жалбоподателят би бил изправен пред реален риск да стане обект на заплаха, релевантна за предоставяне на хуманитарен статут.

Обжалваното решение е постановено след задълбочено изясняване на относимите за положението на жалбоподателя факти като законосъобразно е прието, че спрямо него на територията на държавата му на произход не е налице нито опасност за живота и свободата, нито опасност от преследване поради националност, раса, религия, принадлежност към определена социална група или политическо мнение, нито реална опасност от тежко посегателство като изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание. Спазени са процесуалните изисквания, гарантиращи правото на лично участие и на защита, въпреки че жалбоподателят не се е възползвал от възможността да представи доказателства в подкрепа на заявеното при интервюто.

Ангажираните от страните доказателства в съдебното заседание

1. извлечения от електронни статии с превод на български език, публикувани на :

- Сайта на ООН на 01 март 2025 г., на 20 март 2025 г. и на 25 март 2025 г. - данни за разрастване на хуманитарната криза в С. след падане на режима на Б. А. – 16,5 милиона души в крайна нужда от помощ – най-голямата в глобален мащаб, затруднения при предоставяне на помощ, както и за

регистрирани случаи на убити без присъда – 803 души в периода 06 – 10 март 2025 г., а и на цивилни жертви – 222, включително 17 деца, 37 жени и 9 жертви на мъчения – регистрирани през м. февруари 2025 г.

- Сайта на Сирийската мрежа за човешки права на 09 април 2025 г. – регистрирани 1562 убити през м. март 2025 г., вкл. 102 деца и 99 жени, както и 33 медицински работници

2. Резолюция на Европейския парламент от 12 март 2025 г. относно необходимостта от подкрепа на ЕС за справедлив преход и реконструкция на С. (2025/2569(RSP)), в която са отчетени всички особености на обстановката на сигурност на територията на страната

- започнатият процес на политически преход, включващ планове за приемане на нова Конституция и провеждане на избори с хоризонт след 4 – 5 години,

- назначаването от служебния президент и лидер на въоръжената групировка „Х. Т. аш Ш.“ А. аш Ш. на служебно правителство и контролът, който то осъществява на значителна част от територията,

- увеличеният брой на прояви на насилие включително убийства за отмъщение, сектантско насилие и престъпления, особено в крайбрежните и селските райони,

- предприети координирани нападения от подкрепящи предишния режим въоръжени групировки след 6 март 2025 г. в провинциите Л., Т. и Х., довели до смъртоносни сблъсъци със сирийските сили за сигурност

- продължаващото управление на самопровъзгласилата се Автономна администрация на С. и Източна С., контролирана военно от ръководените от кюрди Сирийски демократични сили, интегрирани след подписаното споразумение на 10 март 2025 г. от президента А. аш Ш. и главнокомандващия на Сирийските демократични сили

- нападенията и нахлуванията в северната част на С. – районите на М. и Кобани от подкрепяни от Турция милиции на СНА, част от които невключени в служебното правителство

- завзетите територии от И. разширени и в патрулирани от ООН части след смяната на режима на А.

- стремежът на Русия да запази военните си бази и особено военноморската база в Т. и военното летище в Х.

- рязкото намаляване на броя на християнското население след 2011 г. поради преследване както от режима на А., така и от ИДИЛ

както и данните за

- една от най-тежките хуманитарни кризи в света – 9 от 10 сирийци под прага на бедността и почти 17 милиона – около 70 % от населението нуждаещи се от хуманитарни помощи поради широко разпространената продоволствена несигурност, липса на основна инфраструктура и обществени услуги,

- изключително тежкото икономическо положение – рекордно високата инфлация – 40,2% през 2024 г.

- недостигът на електроенергия при нарастващи цени на суровините,

- броя на сирийските бежанци в съседните на С. държави – Турция, Л., Й., И. и Е. – 5,5 милиона души,

- около 500 000 вътрешно разселени лица и 300 000 завърнали се в С.

е приветствано решението на Франция да позволи на бежанците да се завърнат в С. и да участват в нейното възстановяване, без да е застрашен техният статут, включително и за кратки посещения в С., като са призовани държавите – членки на ЕС да подемат тази инициатива и настоява всички молби за убежище и всички искания за подновяване на статута на бежанец да бъдат подлагани на индивидуална и задълбочена проверка,

2. Актуалната към 08.04.2025 г. справка на Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ – МС за обществено политическата обстановка в С.

не внасят промяна във възприетите от административния орган релевантни за личното положение на кандидата за закрила обстоятелства, поради което жалбата като неоснователна и недоказана следва да се отхвърли.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. последно от АПК, Административен съд - София – град, Първо отделение, 26-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Х. А. А., гражданин на Сирийска арабска република, [дата на раждане] , област Д. ал Зор, ЛНЧ [ЕГН], непридружен непълнолетен, по смисъла на § 1, т. 4 от ДР на ЗУБ срещу Решение № 1900 от 25.02.2025 г. на председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, с което е отказано да му бъде предоставен статут на бежанец и хуманитарен статут.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщението на страните.

СЪДИЯ: